

תת"ע 5780/02/12 - מדינת ישראל נגד ענת נפגי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 5780-02-12 מדינת ישראל נ' נפגי

02 ינואר 2014

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
ענת נפגי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ברנע

ב"כ הנאשמת - עו"ד קישאוי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה בשכרות, בכך שסירבה לתת דגימת שתן לאיתור סמים, לפי דרישת שוטר, בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א1), 64(ד)א וסעיף 39א לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961.

בטרם השיבה ההגנה לכתב האישום, עתר הסנגור, בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות, לגילוי זהות המודיע ולחשיפת הראיה החסויה.

בית המשפט קיים דיון בדלתיים סגורות, בו נחקר מנהל תיקי החסיון של תחנת המשטרה בראשון לציון.

בהחלטה מיום 23.1.13 נדחתה העתירה והחסיון נותר על כנו.

הנאשמת כפרה במיוחס לה וטענה כי לא סירבה לבצע את הבדיקה ולא התעורר כל חשד אצל המשטרה בעקבותיו יכולה היתה, לבקש לערוך לה בדיקת שתן. בית המשפט שמע הראיות.

עמוד 1

מטעם התביעה העידו:

רס"מ גבאי אלון (עת/1) ערך את טופס ההזמנה לדין **(ת/1)**, דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות **(ת/2)**, דו"ח פעולה **(ת/3)** ודו"ח עיכוב **(ת/4)**.

העד העיד כי בהיותו ראש צוות משרד תנועה אשר עבד עם המודיעין קיבל מידע מודיעיני כשבועיים לפני האירוע כי הנאשמת נוהגת תחת השפעת סמים.

העד המשיך והעיד כי הסביר לנאשמת משמעות הסירוב להיבדק (עמוד 1 בת/3, שורה 22), הסביר לה כי באפשרותה להתייעץ עם סגור (עמוד שני בת/3, שורה 23). העד אישר כי לא חקר את הנאשמת תחת אזהרה וכי הסכימה לעריכת חיפוש ברכבה.

העד הוסיף, כי בטרם הנאשמת נעצרה היא ביצעה עבירת תנועה כאשר לא נסעה בהתאם לחיצים המסומנים על הכביש, ביצעה פניית פרסה בניגוד לתמרור ולא חגרה חגורת בטיחות.

שי חסין (עת/2) ערך מזכר **(ת/5)**. העד העיד כי הנאשמת מוכרת לו כבעלת קיוסק בעיר, היא נעצרה על ידו ועל ידי עת/1, לאחר שהבחינו כי ביצעה עבירות תנועה. העד הוסיף כי לא נרשם על ידו כי הבחין בסימנים המעלים חשד לנהיגה תחת השפעת סמים והברור בעיניו זה נעשה על ידי עת/1. העד המשיך והעיד כי עת/1 ביקש מהנאשמת לבצע בדיקת שתן לאיתור סמים, היא סרבה ועת/1 הסביר לה את משמעות הסירוב מספר פעמים.

בת חן וקרט (עת/3) ערכה דוח פעולה **(ת/6)**. ציינה כי התבקשה על ידי עת/1 לערוך חיפוש על גופה של הנאשמת. העדה ציינה כי הזדהתה בפני הנאשמת כשוטרת, הציגה בפניה תעודת שוטר ושהתה בחדר משרד התנועה לבדה עם הנאשמת. העדה ערכה חיפוש על גוף הנאשמת ולא נמצא דבר. העדה הוסיפה כי החיפוש נערך בחדר מבודד, באופן מכובד ובעדינות.

הנאשמת, העידה כי באותו היום אחרו ילדיה לבית הספר והעירוה משנתה. כך, כאשר היא לבושה בגופייה לבנה, ללא חזייה, החלה בנסיעה. בדרך, עת עמדה בנתיב הנסיעה המורה על נסיעה ישר, חיכתה לאור הירוק ברמזור, הבינה כי טעתה, ולאחר שביקשה מהנהג בנתיב השמאלי שיאפשר לה להשתלב בנתיבו, ביצעה פניית פרסה. הנאשמת הודתה כי לא הבחינה בתמרור האוסר את פניית הפרסה ומיד לאחר מכן נתבקשה על ידי השוטרים לעצור נסיעתה בצד הדרך. לדבריה, עת/1 ניגש אליה, ומאחר ולא היתה ברשותה תעודה מזהה, ביקשה לחזור לביתה להביאה ולהתלבש כראוי. הנאשמת המשיכה והעידה כי עת/1 סרב לבקשתה וטען בפניה כי הרכב בו היא נוהגת הורד מהכביש. לאחר דין ודברים, ביקש ממנה עת/1 לבצע בדיקת שתן לאיתור סמים. לטענתה, ילדיה, ילדים נוספים והורים אחרים היו במקום ודרישת השוטר בשטח היתה פוגעת ומעליבה. הנאשמת המשיכה והעידה כי הובאה אל תחנת המשטרה שם נחקרה בתחילה על אדם אחר, לקוח של המסעדה שבבעלותה. רק לאחר מכן, נחקרה על ידי חוקר התנועה וציינה בפניו כי איננה יכולה לבצע את בדיקת השתן מאחר והיא נמצאת במחזור. הנאשמת הכחישה כי התנדדה במבחני הביצוע, כי צחקה וטענה כי לא הוסבר לה מאומה בעניין הבדיקות אותן נדרשה לבצע.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

ב"כ המאשימה ציין כי עת/1 העיד כי הנאשמת המוכרת לו מעבודתו כרכז תנועה, נעצרה עקב חשד כאשר קיבל מידע ממשרד המודיעין, כי היא נוהגת תחת השפעת סמים. לטענת ב"כ המאשימה אין זה מעלה או מוריד באם המידע הגיע לעד יומיים או שבועיים לפני האירוע. ב"כ המאשימה ממשיך וטוען כי מאחר ולנאשמת לא היו מסמכים מזהים, בדר עת/1 במסוף המשטרתי את הפרטים אותם מסרה, אז עלה החשד כי הרכב בו נסעה הנאשמת הורד מהכביש. העד הודיע לנאשמת כי היא חשודה בנהיגה תחת השפעת סמים, הודיע לה כי היא מעוכבת, דרש ממנה לבצע בדיקת שתן וערך לה מבחני ביצוע אך היא סירבה לבצע את בדיקת השתן. עת/2 חיזק את עדותו של עת/1 והעיד כי הוסבר לנאשמת משמעות הסירוב. הנאשמת, לטענת ב"כ המאשימה סירבה לבצע את בדיקת השתן מתוך "פרנציפ" ומאחר וסברה כי השוטרים ביישו אותה בפני ילדיה ואחרים.

לטענת ב"כ המאשימה, עדותה של הנאשמת לפיה נבצר ממנה לבצע את בדיקת השתן הועלתה לראשונה בבית המשפט ועל כן אין לקבלה. החשד לנהיגה תחת השפעת סמים, עלה נוכח המידע המודיעיני עליו ידע עת/1.

טענות ההגנה

לטענת הסנגור על בית המשפט לנקוט ב"אקט של צדק מתקן" ולהורות על זיכוייה של הנאשמת נוכח הפרת זכויותיה של הנאשמת על ידי עדי התביעה במהלך האירוע.

טוען הסנגור כי עדי התביעה התנהגו באופן משפיל כנגד הנאשמת בעניין לבושה ותוך חוסר התחשבות כי בנה וחבריו עדים לנעשה.

לגופו של עניין טוען הסנגור כי סירובה של הנאשמת לבצע את בדיקת השתן מוצדק שכן היא ציינה כי היתה במחזור וכי היה על השוטרים לערוך לה דגימת דם.

עוד טוען הסנגור כי נפל פגם בהליך האזהרה, כך שהיה על עדי התביעה להסביר לנאשמת באופן ברור את שנדרש ממנה. לטענתו, לא הוסברה לנאשמת המשמעות העונשית ולא ההשלכות המשפטיות של סירובה.

עוד טוען הסנגור, כי הנאשמת לא נחקרה תחת אזהרה ולא נאמר לה כי היא רשאית לשמור על זכות השתיקה.

הנאשמת שיתפה פעולה עם השוטרים, התלוותה אליהם אל תחנת המשטרה, ביצעה את מבחני הביצוע, הסכימה לחיפוש על גופה. לפיכך, מהיבט זה אין לייחס לה עבירה של סירוב.

מוסיף הסנגור וטוען כי מחומר הראיות עולה כי לא התקיים "חשד סביר" לעצם הדרישה לבצע את בדיקת השתן. לטענתו, הנאשמת נעצרה אך ורק לאור עבירות תנועה אחרות שביצעה וכלל לא היה מידע מודיעיני כשלהו.

דין

החשד לנהיגה תחת השפעת סמים

סעיף 64ב(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 קובע כדלקמן:

"שוטר רשאי לדרוש מנהג רכב או ממונה על הרכב, שהיה מעורב בתאונת דרכים או שיש לשוטר חשד סביר כי הוא שיכור, לתת לו דגימת שתן או דגימת דם לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן...".

כלומר, על השוטר להצביע על "חשד סביר" אשר בגינו דרש את ביצוע בדיקת השתן, בטרם הדרישה.

לטענת הסנגור, לא התקיים "חשד סביר" לעצם הדרישה לבצע את בדיקת השתן.

מעדויותיהם של עת/1 ועת/2 עולה כי נסעו באופן אקראי והבחינו בנאשמת מבצעת עבירות תנועה כאשר לא צייתה לחיצים המסומנים על הכביש, פנתה פניית פרסה בניגוד לתמרור 431 וזאת כאשר היא לא היתה חגורה בחגורת בטיחות.

עת/1 העיד כי באותה התקופה שימש כראש צוות משרד התנועה, עבד עם המודיעין וקיבל מידעים בעניין נוהגים בפסילה או תחת השפעת סמים. העד ציין בדו"ח הפעולה ת/3, כדלקמן: **"כמו כן אני יודע שהנהגת הינה אשתו של בחור ששמו יחזקאל נפגי שאני יודע שיש מידע לגבי שניהם על שימוש בסמים".**

עת/2 אישר בעדותו כי הנאשמת נעצרה לאחר שביצעה עבירות תנועה, לא היו סממנים חיצוניים המעוררים חשד לנהיגה תחת השפעת סמים אך ציין כי הברור בעניין זה והטיפול, נעשה על ידי עת/1 ששוחח עם מי מתחנת המשטרה (עמוד 17 לפרוטוקול שורות 19-30).

עמ"ת 14028-02-13 מוחנטוב נ' מדינת ישראל נקבע כי מידע מודיעיני לפיו הנאשם נוהג תחת השפעת סמים, יש בו כדי להוות את אותו "חשד סביר" הנדרש בהתאם לחוק. וכך נקבע:

"לטעמי, העובדה שקיים מידע מודיעיני יש בה בהחלט כדי להוות בסיס סביר לחשד של השוטרים שהעורר נוהג תחת השפעת סם לכן אפילו אם היו דורשים את בדיקת הסמים לפני הבאתו לתחנה, ומיד לאחר שהתברר שקיימת ידיעה מודיעינית כאמור, הרי שגם אז היו פועלים כשורה.

בסיס סביר לחשד אינו נובע דווקא מהתנהגות העורר באותו רגע בו נעצר. אם מתברר לשוטר שקיימת ידיעה מודיעינית שהעורר נוהג להשתמש ברכב תחת השפעת סמים, חובתו לבדוק עניין זה גם אם לא נראה לו שבאותה העת ממש העורר נמצא תחת השפעת סם, שכן השוטר איננו מומחה לקבוע במבט אם אדם נמצא תחת השפעת סם או לא".

משידע עד תביעה 1 כי קיים מידע מודיעיני לפיו הנאשמת משתמשת בסמים, היה זה מחובתו לדרוש ממנה לבצע בדיקה לאיתור סמים בגופה.

לפיכך הנני דוחה טענת הסנגור לפיה לא קם ה"חשד הסביר" בהתאם להוראות החוק.

הסרוב לבדיקת השתן

סעיף 64ב(2) לפקודת התעבורה קובע כדלקמן:

"שוטר הדורש מנוהג רכב או מממונה על הרכב לתת לו דגימת נשיפה, דגימת רוק, דגימת שתן או דגימת דם, לפי הוראות סעיף זה, יודיע לו את מטרת נטילת הדגימה, יבקש את הסכמתו, ויסביר לו את המשמעות המשפטית של סירוב לתת דגימה, כאמור בסעיף 64ד.

סעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה קובע:

"סרב נוהג ברכב, או ממונה על הרכב כאמור בפסקה (1) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב, לתת דגימה למעט דגימת רוק לפי דרישת שוטר כאמור באותו סעיף, יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3)..."

סעיף 62(3) לפקודת התעבורה קובע כעבירה נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור.

סעיף 62 לפקודת התעבורה קובע את העונש בצד עבירת הנהיגה בשכרות כאשר סעיף 39א לפקודה, קובע עונש נוסף.

סעיף 64ד(א) לפקודה יוצר חזקה חלוטה של נהיגה בשכרות בהתקיים סירוב לתת דגימה לפי דרישת השוטר בהתאם להוראות סעיף 64ב(2) לפקודה, אף בהעדר מאפיינים של שכרות או נהיגה תחת השפעת סמים.

סעיף 64ב(2) לפקודה, קובע שורת תנאים מצטברים לפיהם על השוטר לדרוש מנוהג הרכב ליתן דגימה, להודיע לו על מטרת הדגימה, לבקש את הסכמת הנהג לדגימה, להסביר לנהג את המשמעות המשפטית של הסירוב והיא שהוא ייחשב כעובר עבירה של נהיגה בהיותו שיכור.

מצאתי כי בענייננו התקיימו התנאים המפורטים בסעיף 64ב(2) לפקודה.

עת/1 העיד כי הסביר לנאשמת משמעות הסירוב. וכך ציין בדו"ח הפעולה (ת/3):

"הסברתי לה את משמעות הסרוב שע"פ חוק במידה והיא מסרבת לתת דגימת שתן

עמוד 5

לאיתור סמים שהחשד בגינה היא נהיגה תחת השפעת סמים החוק יפסול אותה ע"י בית משפט למשך שנתיים והיא כן צפוייה לפסילה מנהלית ע"י רמ"ת למשך 30 יום וכן רכבה יושבת ל-30 יום ע"י הרמ"ת. הנ"ל הבינה אך סרבה לתת דגימת שתן".
בסוף דוח הפעולה (ת/3) ציין העד פעם נוספת כי:
"הסברתי לה מספר פעמים את משמעות הסירוב".

עת/2 חיזק את גרסתו של עת/1, העד ציין בת/5 כי עת/1 הודיע לנאשמת כי היא מעוכבת בחשד לנהיגה תחת השפעת סמים. העד הוסיף וציין כי: **"אלון (עת/1-ט.א.ג) ביקש מהנהגת לבצע בדיקת שתן והסביר לה מה ההשלכות של סירוב מספר פעמים וכי מי שמסרב לבדיקה החוק רואה בו כמי שנוהג תחת השפעה. לציין כי הנהגת סירבה בכל תוקף לבצע את הבדיקה ואמרה שזה פרנציפ".**

הנאשמת הודתה כי ידעה מיד בשטח כי מדובר בבדיקה לאיתור סמים בגופה (עמוד 19 לפרוטוקול שורות 27-32) ובהמשך ענתה לשאלות ב"כ המאשימה:

"נכון שאמרו לך שאת הגעת לתחנה כי את מעוכבת בחשד לנהיגה תחת השפעת סמים?

ת. כן". (עמוד 22 לפרוטוקול שורות 25-26).

הנאשמת אף מודה כי סרבה לבצע את בדיקת השתן אך טוענת היא כי היתה מנועה מלבצע מאחר והיתה במחזור. אינני מקבלת טענה זו.

מדובר בטענה ש"נולדה" רק בעדותה של הנאשמת.

הנאשמת הסבירה כי לא ציינה עובדה זו בפני השוטרים מאחר והיו גברים וחסרי התחשבות ו"אם היתה שוטרת אולי הייתי מנסה לדבר איתה כאישה אל אישה, אבל לא גבר שמלכתחילה לא היתה לו טיפת אנושיות" (עמוד 23 לפרוטוקול שורות 21-22).

ואולם, היתה לנאשמת הזדמנות להעלות טענה זו, באם היתה אמת, בפני רס"ר בת חן וקרט (עת/3). עת/3 ערכה חיפוש על גופה של הנאשמת, היתה עם הנאשמת בחדר צדדי וללא נוכחות גברים. העדה הסבירה לנאשמת את מהות החיפוש, הנאשמת אף התפשטה כדי לאפשר את החיפוש ולא מצאה לנכון להעלות טענתה זו בפני העדה.

על כן, איני מקבלת טענתה זו של הנאשמת כי לא ביצעה את הבדיקה מאחר והיתה במחזור.

למעלה מן הצורך, אציין כי אף אם אניח כי אכן הנאשמת היתה במחזור, אין זה פוטר אותה מביצוע הבדיקה.

סוג הבדיקה נתון לבחירתו של השוטר ולא של הנאשם. כאשר נדרש נאשם על ידי שוטר לבצע בדיקת שתן, מחויב הוא, בהתאם לחוק, להיענות לדרישתו ואין הנאשם יכול להכתיב את סוג הבדיקה.

ברע"פ 8624/11 עזרא אליסי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.12.2011) נקבע על ידי כב' השופט רובינשטיין:

"... מקום שהשוטר דרש שתיערך בדיקת 'ינשוף' והנהג בחר שלא להיעתר לדרישתו, כמוהו כמי שנהג ברכב בהיותו שיכור. הרשות לדרוש בדיקת נשיפה עומדת לבדה ללא קשר לסוגים אחרים של בדיקות כגון בדיקת דם... השוטר רשאי לבחור בבדיקה, ואינו כפוף אלא למגבלות שבסעיפים עצמם, ובוודאי לא לסוג הבדיקה שמעוניין בה הנבדק".

השופט א' א' לוי בע"פ 1641/04 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3) 785 צ"ן כ"י:

"...שאם יש בחיפוש חיצוני כדי לענות על מטרות החקירה, אין מקום לפנות לחיפוש פנימי. למסקנה זו נודעת חשיבות מיוחדת בבדיקת שכרות הן כתוצאה משימוש באלכוהול הן כתוצאה משימוש בסמים מסוכנים. ובמילים אחרות, מקום שניתן להסתפק בבדיקת נשיפה (לעניין שכרות מאלכוהול) או בנטילת דוגמת שתן (לעניין שכרות מאלכוהול וסמים) אין מקום לפנות לביצועה של הבדיקה על-ידי נטילת דוגמת דם".

יוצא אפוא, שאין השוטרים היו מחוייבים לערוך לנאשמת בדיקה אחרת ובסירובה לבצע את בדיקת השתן, יש לראותה כשיכורה על פי החוק.

זאת ועוד, השוטרים אינם מחוייבים להסביר לנאשם את ההשלכה העונשית של סירובו. ראה בעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 7217/08 בונה נ' מ"י קבע:

"המבקש טוען אך טענה אחת, והיא כי לא הוסברה לו ההשלכה העונשית של סירוב לבצע בדיקת שכרות. בית המשפט המחוזי קבע כממצאים שבעובדה כי השוטר שעצר את המבקש הסביר לו כי בסירובו לבצע את הבדיקה ייחשב הוא כמי שנוהג בשכרות. מקובלת עלי קביעתו של בית המשפט המחוזי כי לא הייתה חובה על אותו שוטר לציין את סוג הענישה שצפוי לה המבקש, שכן אותו שוטר לא יכול לדעת מהו העונש אשר יוטל על המבקש בבית המשפט."

ברע"פ 155/09 אלי בוארון נ' מ"י - בימ"ש עליון, כב' השופט ס. ג'ובראן קבע:

"...לא הייתה חובה על אותו שוטר לציין אם סוג הענישה שצפוי לה הנאשם, שכן אותו שוטר לא יכול לדעת מהו העונש אשר יוטל על הנאשם בבית המשפט...".

לאור האמור לעיל, הנני סבורה כי בכך מולאו דרישות סעיף 64ב(2) לפקודה.

העדויות

לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, מצאתי את עדויות עדי התביעה אמינות ומחזקות אחת את השניה. לא כך עדותה של הנאשמת.

מחד טענה הנאשמת כי לא הבינה בגין מה עוכבה לתחנה כי מדוע נתבקשה לבצע בדיקת שתן.

"ש. בתחנה את עדיין לא יודעת שאת חשודה על עבירה של השפעת סם?"

ת. לא חשבתי על דברים כאלה". (עמוד 20 לפרוטוקול שורות 29-30).

ובהמשך, שינתה גרסתה והודתה כי ידעה שעוכבה בגין חשד לנהיגה תחת השפעת סמים:

"נכון שאמרו לך שאת הגעת לתחנה כי את מעוכבת בחשד לנהיגה תחת השפעת סמים?"

ת. כן". (עמוד 22 לפרוטוקול שורות 25-26).

הנאשמת העידה כי נדרשה בתחנת המשטרה לבצע את הבדיקה:

ש. האם ביקש ממך לבצע בדיקת סמים בתחנה?"

ת. כן" (עמוד 20 לפרוטוקול שורות 6-7).

ובהמשך העידה:

"ש. אז מתי דרש ממך בתחנה לבצע בדיקת שתן?"

ת. הוא לא דרש ממני בדיקת שתן, מראש אמרתי לו שאני לא מתכוונת לתת לו" (עמוד 21 לפרוטוקול שורות 4-5).

התנהלות עדי התביעה

הנאשמת מלינה על יחסם של עדי התביעה אליה, כאשר לא נענו לבקשתה לחזור לביתה ולהחליף בגדים וכי ניהלו דין ודברים עימה בשטח לעיני ילדיה ואחרים.

בצדק סרבו השוטרים לבקשתה של הנאשמת לחזור לביתה להחליף בגדיה שעה שידעו את שצוין במידע המודיעיני.

בעניין חילופי הדברים לעיני קהל הורים וילדים, הרי שהנאשמת בעצמה מודה כי חילופי הדברים בתחילה נסובו סביב שאלת תקינותו של הרכב וכי נתבקשה להתלוות את השוטרים לתחנת המשטרה ושם לבצע את בדיקת השתן. וכך העידה:

"ש. השוטר ביקש ממך לתת שתן במקום?"

ת. ביק ממני לתת בדיקת סמים.

ש. מה זה בדיקת סמים

ת. בדיקת שתן

ש. מה הוא ביקש שתעשי במקום בדיקת שתן?

ת. לא. לא אמרתי את זה, אמרתי שדרש את זה ליד הילדים, וכל הקהל.

ש. מה הוא אמר לך?

ת. הוא אמר לי שאני צריכה להגיע לתחנה, ולתת שם בדיקת שתן" (עמוד 25 לפרוטוקול שורות 10-17).

לעניין טענת הסנגור כי הנאשמת לא נחקרה תחת אזהרה אציין כי טוב היה לו היתה נחקרת כאמור. ואולם, אין בכך לבטל העובדה כי סרבה לבדיקה. יתרה מכך, עת/1 ציין בדוח הפעולה ת/3 כי הסביר לנאשמת שבאפשרותה להתייעץ עם עורך דין. וכך ציין: "כמו כן דיברה עם בעלה בטלפון ומסרתי לה כשהגעתי עימה לתחנה טלפון של המשרד על מנת שתדבר עם עו"ד. הנ"ל מסרה כי כל מה שיש לה להגיד תגיד בבית המשפט עם עו"ד פורר".

לנאשמת ניתנה האפשרות להתייעץ עם עורך דין מייד עם הגיעה לתחנת המשטרה, היא התייעצה עם בעלה וסרבה להתייעץ עם עו"ד.

מאחר ועדותם של עדי התביעה לא נסתרה, ולאחר ששמעתי את עדויותיהם הנני מוצאת את עדי התביעה אמינים ועדותה מהימנה.

סוף דבר

לאחר ששמעתי העדים, התרשמתי מעדויותיהם של עדי התביעה בבית המשפט ועמידתם בחקירה הנגדית, מצאתי כי עדותם של עדי התביעה אמנה ויש בה לבסס את האישום כנגד הנאשמת מעל לכל ספק סביר.

על כן, הנני מוצאת את הנאשמת אשמה בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום ומרשיעה אותה בהתאם.

ניתנה והודעה היום א' שבט
תשע"ד, 02/01/2014 במעמד
הנוכחים.
טל אוסטפלד נאוי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 9

החלטה

לאחר ששמעתי טעוני הצדדים לעונש, הנני מפנה את הנאשמת לקבלת תסקיר שירות מבחן.

קובעת להמשך טיעונים לעונש ולקבלת התסקיר ליום 2.6.14 שעה 9.30.

טל הנאשמת -

פקס ב"כ הנאשמת -

התייצבות הנאשמת חובה.

ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ד, 02/01/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

סיגי